

чило се много пжти, че сж се направили различни нѣща, безъ да се чуе и знае, какво азъ мисля за тѣхъ и безъ да се помисли, че когато азъ имамъ вече честъта, да се намирамъ въ българската служба, нѣкаква частъ на отговорностъ за сичкитѣ постѣпки на реченното Министерство пада и на мене. Азъ отъ своя страна никакъ неискамъ да се слѣдватъ моитѣ съвѣти непрѣменно, но искамъ да ми се даде баремъ възможностъ, да ги искажя, защото за това именно съмъ тука. И попрѣди ставахъ доклади до Н. В. Князътъ, безъ да узная за тѣхъ. Законопроектътъ за училищата, който е изработенъ отъ мене, се прѣработи безъ да ми се (освѣнъ нѣколко думи въ началото на Вашето управление) каже, какви промѣнения именно сж направени въ него и въобще, какво е станало съ него. Да приведаж още единъ примѣръ: вчера празнуваше се деньтъ на Св. Кирила и Методия съ едно официално тържество въ тукашната гимназия, гдѣто присѣтствуваха и Н. В. Князътъ, безъ да ми се даде надлежното извѣстие, за да можъ и азъ да дойдж.

„Освѣнъ това дознахъ за нѣкои разсжждения за контрактътъ, който има Княжеското Бълг. Правителство съ мене, — разсжждения, които немогътъ да невъзбудатъ у мене мнѣние, че този контрактъ (който впрочемъ е твърдѣ малко и незначително нѣщо) ще се счете или се счита вече за унищоженъ. Ако е дѣйствително така, забравило се, че споредъ обикновенитѣ правила никой Европейецъ не влиза въ служба на една въсточна държава, безъ да има контрактъ, който да го осигурява да не бжде изложенъ на разни произволни случайности. Впрочемъ въ международния животъ правителството на една държава се счита като едно безпрестанно нѣщо, безъ да се глѣда, кой има сегизъ или тогизъ властъта въ рѣцѣтъ си.

„Има още единъ забѣлжителенъ фактъ, който се отнася до мене. Вече отъ самото начало на моето пребивание тукъ захванахъ да се разпространяватъ между тукашната интелигенция нѣкои много чудни мнѣния и слухове върху моята личностъ и моитѣ намѣрения — продукти на въсточна дѣтинска фантазия и безразсждна подозрителностъ. При всичката неразбория и лекомисленностъ, съ които се съставляватъ на Въстокъ такива искусствени понятия за хората и отъ попросвѣтени и поумни лица, този фактъ показва, че тукашнитѣ Българи не сж расположени найдобрѣ къмъ мене, и това не по своето наблюдение, а по недоброжелателна агитация на нѣкоиси мнѣ другояче непознати дѣятели.

„Като вземемъ прѣдъ видъ всички тѣзи обстоятелства и фактове, обръщамъ се къмъ Васъ, Господине Министре, и моля Ви, да ми дадете съвсѣмъ откровенно и безъ забикалки единъ категорически отговоръ, дали Правителството на Бълг. Княжество желае да ме има още и понататъкъ въ своитѣ служби или дали мисли другояче да постѣпи съ мене.